

VREUGDE DER WET

Veel christenen brengen de Joodse Wet, de joodse Tora vooral in verband met verplichtingen en verboden. Zij zien die wet vooral als een last, een juk waarvan zij (gelukkig) zijn bevrijd.

Joden die leven vanuit de Tora zien dit heel anders. Voor hen is de Tora niet een last, maar een richtsnoer, een wegwijzer. Het is een boek waarin God zelf zich openbaart. Een boek ook dat richting geeft aan het leven van de joden. Daarom is het voor hen een bron van vreugde.

Dat komt misschien nergens zo duidelijk tot uiting als op het feest van de Vreugde der Wet, dat de afsluiting vormt van het Loofhuttenfeest (september/oktober) en een van de vrolijkste momenten van het Joodse jaar vormt. Op dat feest eindigt en begint de jaarlijkse lezing van de vijf boeken van Mozes die tijdens de ochtenddiensten op de sabbat doorlopend worden gelezen. Op het feest van de Vreugde der Wet worden het laatste gedeelte van het boek Deuteronomium en het begin van het boek Genesis gelezen.

Op de vooravond van de Vreugde der Wet worden de Torarollen zingend en dansend door de synagoge en op sommige plaatsen door de straten gedragen. Degene die op de dag zelf het gedeelte uit Deuteronomium leest heet 'bruidegom van de Tora' en degene die uit Genesis leest, heet 'bruid van de Tora'. Israël is getrouwd met de Tora en het feest heeft ook in andere opzichten veel weg van een huwelijksfeest: er worden vrolijke liederen gezongen en de kinderen worden uitgenodigd om de lezing uit de Tora bij te wonen. Er wordt een feestmaal gehouden en de kinderen krijgen bruidssuikertjes.

Het is goed wanneer christenen zich realiseren dat hun visie op de Tora niet de enig mogelijke is en dat de Wet voor de joden elk jaar weer de aanleiding vormt voor een vrolijk feest.

Gerard Rouwhorst

